

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/90/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200175
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1020200175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom zo sudcov: Michal Novotný ako predseda senátu a JUDr. Jana Martinčeková a JUDr. Petra Vysaníková (sudkyňa spravodajkyňa) ako členky senátu vo veci žalobcu: U. O., K. XX. W. XXXX, Č. XXXX/XX, S., zastúpeného: JUDr. Gergely Pšenák, advokát, M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia z 26. novembra 2019, č. SPOU-PO-PK-72/2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-1S/31/2020-76 z 3. júla 2024 takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom sa nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca bol v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru v stálej štátnej službe v hodnosti podpráporčíka a naposledy bol služobne zaradený na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Zemianskej Olči. Dňa 12. septembra aj 2. novembra 2018 bol spoločne s V. I. J. zaradený do výkonu hliadkovej služby vo Veľkých Kosihách. Dňa 25. apríla 2019 vyšetrovateľ Policajného zboru oznámil riaditeľovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne, že 10. apríla 2019 vzniesol žalobcovi aj V. J. obvinenie za trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 1 Tr. zák. a prijímania úplatku podľa § 329 Tr. zák. Toho sa mali obaja dopustiť tým, že 12. septembra 2018 vo Veľkých Kosihách od Q. W., ktorého pristihli nedovolené loviť ryby, prijali úplatok 1.000 € za to, že jeho skutok nezdokumentujú a nebudú o ňom nijako ďalej konať, čo aj naozaj urobili.

2. Na základe tohto oznámenia začal riaditeľ obvodného oddelenia 29. apríla 2019 voči žalobcovi konanie o prepustenie zo služobného pomeru. Počas konania vyšetrovateľ zaslal riaditeľovi ďalší podnet - zápisnicu o výsluchu V. S., ktorý bol v inom trestnom konaní obvinený z trestného činu pytlactva, ktorý mal spáchať 2. novembra 2018. Ten vypovedal, že (zjednodušene povedané) aj v tejto deň si od neho žalobca s V. J. najskôr vypýtali úplatok 500 €, ale pretože ich nemal a nedal im ich, jeho konanie zadokumentovali a vedie sa o ňom trestné stíhanie. Riaditeľ obvodného oddelenia počas konania vyžiadaval vyjadrenie od Q.. W., ktorý popísal udalosti 12. septembra 2018, ako aj jeho manželky A.. W. K. a jeho známeho V. Š., ktorí obaja zhodne uviedli, že v tento deň na základe telefonátov priniesli Q.. W. sumu 1.000 €. Ďalej riaditeľ na základe údajov globálneho lokalizačného systému (GPS) zistil pohyb služobného vozidla žalobcu a V. J. v oba sporné dni. Spísal aj vyjadrenie V. S., ktorý žalobcu opoznal na fotografii a ktorý potvrdil, že 2. novembra 2018, keď ho žalobca s V. J. prichytili, si od neho vypýtali 500 €, no nedal im ich, a ešte mu poradili, aby chytenú rybu preložil na iný breh kanála. Po zadovážení ďalších listinných dôkazov a vyjadrení žalobcu riaditeľ obvodného oddelenia 19. júla 2019 spracoval návrh na jeho prepustenie zo služobného pomeru.

3. Na základe tohto návrhu generálny tajomník služobného úradu žalovaného vydal personálny rozkaz z 20. augusta 2019, č. 37. Ním podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov prepustil žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom doručenia tohto rozkazu (21. augusta 2019). V odôvodnení v podstate ustálil, že jednak (1) žalobca 12. septembra 2018 medzi 14.30 hod. a 16.50 hod. vo Veľkých Kosihách si vyžiadal úplatok 1.000 € od Q.. W. s úmyslom, že spolu s V.. J. nezdokumentujú jeho podozrenie z trestného činu a nevykonajú zákrok ani úkony na objasnenie jeho skutku, Q.. W. túto sumu aj dal V.. J., načo ho obaja policajti nechali odísť a nič nezdokumentovali. Okrem toho však (2) žalobca 2. novembra 2018 okolo 16.00 hod. spolu s V.. J. v Číčove kontrolovali V.. S., podozrivého z trestného činu pyliactva, od ktorého si V.. J. v prítomnosti žalobcu vypýtal úplatok 500 €, no keď P. Kovács nevedel tento úplatok dať, situáciu obaja oznámili ako podozrenie z trestného činu. Na odôvodnenie prvého skutku generálny tajomník poukázal na vyjadrenia Q.. W., jeho manželky a známeho, ako aj pohyb služobného vozidla, ktorý potvrdzoval presun s Q.. W. na miesto odovzdania úplatku, a plán výkonu služby, ktorú mali vykonávať inde a na ich pohyb na tomto mieste sa nezistil dôvod. K druhému skutku odkázal na vyjadrenie V.. S. a ďalšej osoby (X. Q.), ako aj plán výkonu služby, podľa ktorého sa obaja policajti mali v danom čase nachádzať inde, nie na mieste, kde sa stretli W. V.. S.; rovnako generálny tajomník odkázal aj časové súvislosti, potvrdené záznamom hovoru, ktorým žalobca oznamoval operačnému dôstojníkovi zistené podozrenie. Na základe toho uzavrel, že žalobca svojím konaním porušil povinnosti uložené zákonom a nariadeniami ministra vnútra, čím porušil základné povinnosti v zmysle § 48 ods. 3 písm. a), b), g), h) a k) zákona č. 73/1998 Z. z. Vzhľadom na charakter týchto porušení by bolo na ujmu záujmov štátnej služby, ak by v nej žalobca zotrval.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Žalovaný tu preskúmaným rozhodnutím z 26. novembra 2019 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil personálny rozkaz z 20. augusta 2019. Po zopakovaní priebehu administratívneho konania a obsahu vykonaných dôkazov (vyjadrení, záznamov z informačného systému, iných listín) súhlasil so záverom, že vykonané dokazovanie preukázalo dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Žalobca pritom nepredložil iný hodnoverný a presvedčivý dôkaz, ktorým by spochybnil objektívne zistený skutočný stav vecí a vyvrátil dôvody smerujúce k jeho prepusteniu. Žalovaný sa stotožnil s generálnym tajomníkom aj v tom, že konanie žalobcu je takého druhu, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu ďalšieho výkonu služby, k čomu odkázal na zákon č. 171/1993 Z. z., nariadenie ministra vnútra č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka Policajného zboru a rozkaz ministra vnútra č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru. Podľa žalovaného žalobca svojím konaním hrubo narušil vážnosť zboru, čím sa spreneveril aj svojej prísade v zmysle § 17 zákona č. 73/1998 Z. z. Ponechaním žalobcu v služobnom pomere by mohlo dôjsť aj k poklesu disciplíny ostatných príslušníkov. K námietke, že nebola rešpektovaná prezumpcia nevinoty, žalovaný odkázal na judikatúru, podľa ktorej konanie o prepustenie a trestné konanie sú oddelené konania, a preto prepustenie nie je závislé od právoplatného odsúdenia.

5. Správnu žalobu, ktorú žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu, správny súd zamietol tu napadnutým rozsudkom č. k. BA-1S/31/2020-76. Na odôvodnenie uviedol, že závažnosť porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti na účely § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. posúdil žalovaný správnu úvahou a tá neprekročila zákonné hľadiská a medze. Hlbší prieskum tejto úvahy správnym súdom podľa § 27 ods. 2 a 3 SSP neprichádzal do úvahy. Dovtedajšie výborné plnenie služobných úloh nepovažoval správny súd za ospravedlnenie protiprávneho konania žalobcu. Na námietku žalobcu, že všetky konania proti nemu inicioval X. D., správny súd odpovedal, že ani žalobca sám bližšie neodôvodnil, aký vplyv mala táto osoba v konaní o jeho prepustení a ako sa to prejavilo na zákonnosti tohto konania a preskúmaného rozhodnutia. Žalobca túto osobu nespomenul ani vo svojom vyjadrení v priebehu konania pred riaditeľom obvodného oddelenia (z 5. augusta 2019), hoci bol poučený o možnosti predložiť svoje písomné pripomienky, námietky, návrhy a dôkazy. Správny súd uzavrel, že personálny rozkaz aj preskúmané rozhodnutie veľmi obširne popísali vykonané dokazovanie a na jeho základe ustálili, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby v zmysle § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Nesúhlasil ani s námietkou, že nebola rešpektovaná prezumpcia nevinoty, pretože v konaní o prepustení generálny tajomník ani žalovaný neboli viazaní ustanoveniami Trestného poriadku. Predmetom tohto konania nie je otázka viny alebo nevinoty policajta, ale len otázka, či boli splnené zákonné predpoklady na jeho prepustenie, a táto otázka sa posudzuje nezávisle od výsledkov iného (napr. trestného) konania. Ani prípadný oslobodzujúci rozsudok by neznamenal, že žalobca sa nedopustil konania v zmysle citovaného ustanovenia, pretože porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nemusí dosahovať intenzitu trestného činu.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

6. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáha zrušenia tohto rozsudku a vrátenia veci správneho súdu. V jej úvode zrekapituloval skutkový stav ustálený správnym súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozsudku. Ďalej predniesol, že „podľa jeho názoru nebol v rámci jeho prepustenia... riadne zistený skutkový stav vecí“, pretože žalovaný „porušil procesné ustanovenia... a nevysporiadal sa zákonne so všetkými námietkami“. Naďalej podľa neho „nebolo preukázané, že by boli splnené obe podmienky pre uskutočnenie takéhoto zásahu“, teda porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Tieto výhrady však nijako bližšie nerozviezol, pretože v ďalšom texte už vytykal porušenie prezumpcie neviny. Keďže dôvodom na prepustenie žalobcu malo byť práve spáchanie trestného činu, nesúhlasil s názorom, že v danom prípade žalovaný nebol viazaný zásadou prezumpcie neviny. Pretože nebola rešpektovaná táto zásada a v rozpore s § 195 písm. d) SSP ani ďalšie zásady ustanovené Trestným poriadkom, považoval napadnuté rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené a nezákonné.

7. Žalovaný navrhol zamietnuť kasačnú sťažnosť.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) v medziach uplatnených kasačných bodov (§ 453 ods. 2 SSP).

9. Žalobca svoju kasačnú sťažnosť opiera predovšetkým o kasačný dôvod ustanovený v § 440 ods. 1 písm. f) SSP, podľa ktorého (v spojení s predvetím tohto odseku) možno kasačnú sťažnosť odôvodniť len tým, že správny súd porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo znenia tohto ustanovenia je teda zrejmé, že tento sťažnostný dôvod sa musí týkať nesprávneho (nezákonného) postupu správneho súdu, nie žalovaného orgánu verejnej správy, a práve takýto nezákonný postup potom musí sťažovateľ aj dostatočne konkrétne opísať v dôvodoch kasačnej sťažnosti [porov. § 445 ods. 1 písm. c) SSP]. Žalobca však v prerokúvanej veci len veľmi všeobecne tvrdí, že napadnutý rozsudok nie je riadne odôvodnený, no nijako bližšie nevysvetľuje, akej podstatnej otázke sa správny súd nevenoval alebo na akú konkrétnu námietku nereagoval. Sama okolnosť, že názory vyjadrené v odôvodnení nezodpovedajú očakávaniam účastníka, neznamená porušenie práva na spravodlivý proces (porov. z posledného obdobia - naprieč senátmi - napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 337/2023, II. ÚS 305/2023, III. ÚS 279/2023 a IV. ÚS 247/2023).

10. Na druhej strane, kasačný súd nie je viazaný tým, ako sťažnostný dôvod kvalifikuje sťažovateľ (teda pod ktoré z písmen v § 440 ods. 1 SSP ho podradí). Žalobca totiž v úvode svojej kasačnej sťažnosti odkazuje aj na ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g) SSP, podľa ktorého možno kasačnú sťažnosť odôvodniť tým, že správny súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 440 ods. 2 SSP sa však tento dôvod musí vymedziť tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto posúdenia. V tejto časti však žalobca jednoznačne nešpecifikoval konkrétne kasačné námietky a nie je povinnosťou kasačného súdu kasačné námietky vyhľadávať. K uvedenému dôvodu už totiž judikatúra tunajšieho súdu zdôraznila, že sťažovateľ má adresne a čo najpresnejšie pomenúvať nedostatky v právnych úvahách správneho súdu, tieto zrozumiteľne a v konkrétnej rovine konfrontovať s pozitívno-právnou úpravou, resp. ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu, formulovať alternatívny právny výklad (ak sa nestotožnil s právnymi závermi správneho súdu), resp. čo najpresvedčivejšie prezentovať kasačnému súdu argumentáciu v prospech správnosti ním prezentovaného názoru. Len samotný odkaz na § 440 ods. 1 písm. g) SSP bez opory v potrebnej argumentácii neumožňuje kasačnému súdu, aby sa zaoberal právnym posúdením veci zo strany správneho súdu (porov. z posledného obdobia napr. rozsudok sp. zn. 4 Svk 3/2024).

11. Vychádzajúc z toho tak za dostatočne konkrétne nemožno považovať len všeobecné zotrúvanie na neúplnosti zisteného skutkového stavu a nezisťovaní podmienok prepustenia. Správny súd sa totiž vo svojom rozsudku uvedenými námietkami zaoberal a s odkazom na dôkazy zachytené v administratívnom spise sa s nimi nestotožnil. Žalobca však v kasačnej sťažnosti nijako nereflektuje na jeho argumenty a závery a nijako ich nekonfrontuje s právnou úpravou alebo judikatúrou. Preto tieto námietky nevyhovujú náležitému vymedzeniu sťažnostného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) a ods. 2 SSP. Jedinou akotak konkrétnou námietkou tak zostáva námietka o nerešpektovaní prezumpcie neviny. V tomto smere však postačí znova zdôrazniť, že dôvodom prepustenia zo služobného úradu podľa § 192 ods. 1 písm.

e) zákona č. 73/1998 Z. z. nie je okolnosť, že policajt spáchal trestný čin, a toto konanie ani nie je podmienené odsúdením zaň [porov. naopak § 192 ods. 1 písm. f) cit. zák.]. Konanie vo veciach služobného pomeru a trestné konanie sú oddelené a ani prípadné neskoršie oslobodenie policajta v trestnom konaní neznamená, že nemohol porušiť služobnú prísahu alebo služobnú disciplínu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. (porov. napr. nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 91/2021, ods. 20, tam citovaný nález sp. zn. IV. ÚS 296/2014, oddiel II.3, ako aj v ňom citovanú ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, podobne aj uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 239/2017, s. 15 a 16).

12. Aj pokiaľ by sa na konanie o prepustení podľa citovaného ustanovenia nazeralo ako na vec správneho trestania v zmysle § 194 SSP, znamenalo by to, že by sa v tomto administratívnom konaní mali použiť základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku v zmysle § 195 písm. c) SSP. Použitie zásady prezumpcie neviny by sa však týkalo vždy len tohto administratívneho konania a len toho protiprávneho konania, ktoré je jeho predmetom konania. Jej použitie by znamenalo, že policajt sa počas konania o prepustení považuje za „nevinného“, teda za takého, u ktorého nie je daný dôvod na prepustenie, až pokiaľ právoplatným rozhodnutím nebolo vyslovené porušenie povinnosti a jeho prepustenie. Inak povedané, ani použitie prezumpcie neviny v administratívnom konaní o prepustení by neznamenalo, že by si v ňom služobný orgán nemohol sám posúdiť protiprávnosť konania policajta na účely § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. a že by vždy musel čakať na rozhodnutie trestného súdu o tom, či takéto konanie je alebo nie je trestným činom.

IV.

Záver

13. Na základe uvedených úvah kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná, a tak ju podľa § 461 SSP rozsudkom (§ 457 ods. 1 SSP) zamietol.

14. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keď žalobca vo veci úspech nemal a žalovaný ho síce mal, kasačný súd však nezistil výnimočné dôvody, aby sa mu nárok na náhradu trov priznal.

15. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.